

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 96/71/EF

af 16. december 1996

om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR
DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 57, stk. 2, og artikel 66,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til traktatens artikel 3, litra c), er fjernelse af hindringerne for den frie bevægelighed for personer og tjenesteydelser et af Fællesskabets mål;
- (2) med hensyn til udvekslingen af tjenesteydelser skal restriktioner, der er begrundet i nationalitet eller bopælskrav, ifølge traktaten være afskaffet ved overgangsperiodens udløb;
- (3) gennemførelsen af det indre marked skaber et dynamisk miljø for udveksling af tjenesteydelser over grænserne ved at tilskynde

et stigende antal virksomheder til midlertidigt at udstationere deres arbejdstagere med henblik på udførelse af arbejde i en anden medlemsstat end den, hvor de normalt er beskæftiget;

- (4) tjenesteydelsen kan bestå i, at et arbejde udføres af en virksomhed på dennes vegne og under dens ledelse i henhold til en aftale mellem denne virksomhed og modtageren af tjenesteydelsen, eller i, at der stilles arbejdstagere til rådighed for en virksomhed på grundlag af en offentlig eller en privat kontrakt;
- (5) en sådan fremme af tjenesteydelser over grænserne forudsætter fair konkurrence og forholdsregler, der garanterer, at arbejdstageres rettigheder respekteres;
- (6) et grænseoverskridende ansættelsesforhold rejser problemer med hensyn til, hvilken lovgivning der skal anvendes på ansættelsesforholdet, og det er i parternes interesse at fastsætte de arbejds- og ansættelsesvilkår, der skal gælde for det pågældende ansættelsesforhold;
- (7) Rom-konventionen af 19. juni 1980 om, hvilken lov der skal anvendes på kontraktlige forpligtelser⁽⁴⁾, blev underskrevet af tolv medlemsstater og trådte den 1. april 1991 i kraft i de fleste af medlemsstaterne;
- (8) med artikel 3 i nævnte konvention indføres parternes frie lovvalg som en generel regel; i mangel af et lovvalg er arbejdsaftalen i henhold til artikel 6, stk. 2, undergivet loven i det land, hvor arbejdstageren ved opfyldelsen af aftalen sædvanligvis udfører sit arbejde, selv om han midlertidigt er beskæftiget i et andet land, eller, hvis arbejdstageren ikke sædvanligvis udfører sit arbejde i et bestemt land, loven i det land, hvor det forretningssted, som har antaget arbejdstageren, er beliggende, medmindre det af omstændighederne som helhed fremgår, at aftalen har en nærmere tilknytning til et andet land, i hvilket fald loven i dette land finder anvendelse;

⁽¹⁾ EFT nr. C 225 af 30. 8. 1991, s. 6, og EFT nr. C 187 af 9. 7. 1993, s. 5.

⁽²⁾ EFT nr. C 49 af 24. 2. 1992, s. 41.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 10. februar 1993 (EFT nr. C 72 af 15. 3. 1993, s. 78), Rådets fælles holdning af 3. juni 1996 (EFT nr. C 220 af 29. 7. 1996, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 18. september 1996 (EFT nr. C 320 af 28. 10. 1996, s. 73). Rådets afgørelse af 24. september 1996.